

Wypalanie traw jest zabronione

Konferencja pn. "STOP pożarom traw" odbyła się 21 kwietnia 2017 roku w sali sesyjnej Starostwa Powiatowego w Kaliszu. Konferencja organizowana była w ramach kampanii STOP POŻAROM TRAW - ZIEMIA JEST TYLKO JEDNA przez Komendanta Miejskiego PSP w Kaliszu Sławomira Kotońskiego, a patronat nad konferencją objął Starosta Kaliski Krzysztof Nosal.

Spotkanie było okazją do przedstawienia zagrożeń i skutków związanych z wypalaniem traw. Wypalanie traw przyczynia się do wyjąłowania gleby, może doprowadzić do rozprzestrzeniania się ognia, pożarów lasów, niszczy ekosystem a także stwarza zagrożenie dla mienia i życia ludzkiego.

W Polsce w 2016 roku odnotowano 126 228 pożarów, wśród których były 36 442 pożary traw na łąkach i nieużytkach rolnych, co stanowiło 29% wszystkich pożarów w Polsce. Przełom zimy i wiosny to okres, w którym wyraźnie wzrasta liczba pożarów traw na łąkach i nieużytkach rolnych. Spowodowane jest to wypalaniem suchych traw i pozostałości roślinnych. Obszary zeszłorocznej wysuszonej roślinności są doskonałym materiałem palnym, co w połączeniu z nieodpowiedzialnością ludzi skutkuje gwałtownym wzrostem pożarów. Za większość pożarów traw odpowiedzialny jest człowiek. Niestety, wśród wielu ludzi panuje przekonanie, że spalenie suchej trawy użyźni w sposób naturalny glebę, co spowoduje szybszy i bujniejszy wzrost młodej trawy, a tym samym przyniesie korzyści ekonomiczne. Pożary łąk i lasów powodują ogromne straty materialne. Często z dymem idzie dorobek wielu pokoleń. Szacowane straty w wyniku pożarów traw, które powstały w 2016 roku, to 8 700 000 złotych. Średni czas trwania akcji gaszenia pożaru trawy wynosi 52 minut. W 2016 roku średnio co 14 minut strażacy wyjeżdżali do pożarów traw i nieużytków rolnych.

Zakaz wypalania traw zawarto w następujących aktach prawnych:

- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. 2013 r. poz. 627):

- art. 124: „Zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów”.
- art. 131: „Kto wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwary – podlega karze aresztu albo grzywny”.

- Ustawa z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100):

- art. 30 ust. 3 pkt 3: „w lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 metrów od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności: rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego, korzystania z otwartego płomienia, wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych”.

Za wykroczenia tego typu grożą surowe sankcje:

- art. 82 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114 ze zm.)
- kara aresztu, nagany lub grzywny, której wysokość w myśl art. 24 § 1 może wynosić od 20 do 5000 złotych.

W 2016 roku podczas akcji ratowniczych związanych z gaszeniem pożarów traw zużyto 67 373 000 litrów wody, co odpowiada pojemności 18 basenów olimpijskich. Pożary traw na nieużytkach, z uwagi na ich charakter i zazwyczaj duże rozmiary, angażują dużą liczbę strażaków i zasobów ratowniczych. Każda tego typu interwencja to poważny wydatek finansowy. Strażacy, zaangażowani w gaszenie pożarów traw na łąkach i nieużytkach, w tym samym czasie mogą być potrzebni do ratowania życia, zdrowia i mienia ludzkiego w innym miejscu. Może się zdarzyć, że przez lekkomyślność ludzi związaną z wypalaniem traw nie dojadą na czas tam, gdzie są bardzo potrzebni.

Materiały poświęcone tematyce są dostępne na stronie internetowej kampanii: www.stoppozaromtraw.pl

foto: M. Witczak